

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 878/2023
04.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Александар Каченков адвокат из ..., против тужене Средње техничке школе „Прешево“, из Прешева, чији је пуномоћник Насер Арифи адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж1 110/22 од 24.10.2022. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж1 110/22 од 24.10.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Гж1 110/22 од 24.10.2022. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено је решење Основног суда у Бујановцу П1 38/21 од 10.03.2022. године којим је одбачена тужба тужиоца којом је тражио да се поништи коначно решење тужене бр. 723 од 20.08.2020. године као неуредна, одбачена тужба тужиоца у делу којим је тражио да се пониште првостепена решења тужене бр. 669 и 671, оба од 06.08.2020. године као неблагоприятна и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.750,00 динара на који износ тече законска затезна камата почев од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. став 1. и 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), а у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена, али није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену у поступку пред другостепеним судом будући да су у

образложењу побијаног решења другостепеног суда оцењени битни жалбени наводи у смислу члана 396. став 1.и 2. ЗПП а тиме и навод да је побијано решење о одбачају тужбе донето након закључења главне расправе кроз оцену да није од утицаја на правилност и законитост побијане одлуке. Наводима ревизије да је о жалби тужиоца одлучивао ненадлежан суд обзиром да се ради о спору поводом заснивања радног односа у ком случају о жалби одлучује апелациони суд а не виши суд, заправо се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП из ког разлога се сходно члану 407. став 1. ЗПП ревизија не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је 10.06.2020. године објавио конкурс за пријем у радни однос на неодређено време за радно место наставник ... Директор тужене је одлукама број 669 и 671, обе од 06.08.2020. године одлучио о избору кандидата о чему је тужилац обавештен 06.08.2020. године. Тужилац је изјавио жалбу на одлуку директора о којој је директор туженог одлучио побијаним решењем број 723 од 20.08.2020. године. Тужилац је 15.09.2020. године поднео тужбу ради поништаја решења директора тужене број 723 од 20.08.2020. године којим је тражио само поништај решења директора тужене којим се одбија његова жалба против решења о избору других кандидата. У току парнице на рочишту за главну расправу одржаном 04.10.2021. године тужилац је проширио тужбу тражећи поништај решења број 669 и 671 оба од 06.08.2022. године о изборима других кандидата на радно место наставника математике.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право кад су одбацили тужбу за поништај решења о одбијању жалбе тужиоца број 723 од 20.08.2020. године (другостепено решење) као неуредну, а тужбу за поништај решења о избору кандидата број 669 и 671, оба од 06.08.2020. године (првостепена решења) као неблагоприятну.

Законом о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/17 ... 129/21) који се примењује у поступку пријема у радни однос наставника, васпитача и стручног сарадника установе, у члану 168. став 1., 7. и 8. прописано је да на решење о остваривању права, обавеза и одговорности запослени има право на жалбу органу управљања у року од 15 дана од дана достављања решења директора, а ако орган управљања не одлучи по жалби или ако запослени није задовољан другостепеном одуком може се обратити надлежном суду у року од 30 дана од дана истека рока за доношење решења односно од дана достављања решења и да у радном спору запослени који побија коначно решење тужба мора обухватити и првостепено и другостепено решење.

Како је тужилац преко пуномоћника из реда адвоката поднео тужбу којом је тражио само поништај другостепеног решења то су правилно нижестепени судови одбацили у овом делу тужбу тужиоца као неуредну обзиром да истом није обухваћено и првостепено решење којим је одлучено о пријему других лица у радни однос. Обзиром да је тужилац на рочишту за главну расправу одржаном 04.10.2021. године преиначио тужбу тако што је истакао и захтев за поништај првостепених решења то је захтев за судску заштиту поднет по протеклу рока из члана 168. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања због чега је правилно у овом делу тужба одбачена као неблагоприятна.

Неосновано се ревизијом оспорава правилност примене материјалног права код оцене благовремености поднете тужбе указивањем да је тужилац захтев за поништај решења о избору кандидата поднео благовремено, пошто су му она достављена тек уз одговор на тужбу јер је тужилац решења о избору кандидата побијао жалбом изјављеном 12.08.2020. године о којој је одлучено побијаним решењем тужене број 723 од 20.08.2020. године.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. у вези члана 420. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић